

[Brusvang]

for lejren har oppositionstropperne holdt sig parat til en øjeblikkelig redningsaktion, men det har været forgæves, for gidslerne tabte hovedet og modet, de kapitulerede blankt, og så underskrev de på tomahavkens betingelser.

Det er ikke indgrebet som sådant, centrum-demokraterne har protesteret imod, men det er måden. Vi fik en henvendelse fra SV-regeringen, og skal den refereres kort, så havde den følgende indhold: her er den aftale, som vi vil offentliggøre om en time. Stem for den, stem meget gerne for den, men ellers så kan I ryge og rejse.

Der var fire oppositionspartier, heriblandt centrum-demokraterne, som henstillede gang på gang under forhandlingerne, at regeringen skulle tage skridt til at lave et bredt, bæredygtigt forlig. Det blev afvist. Der var 200 spørgsmål, der var 200 svar. Det var rent teater.

Jeg stiller det spørgsmål til mig selv og til regeringen: hvilken tillid kan vi fremover have til SV-regeringens forhandlingsvilje? Hvilke aftaler er der f. eks. truffet på forhånd mellem hr. Thomas Nielsen og boligministeren om de 7 boligforslag og lejeværdiforslaget? Regeringen må svare på dette spørgsmål, eller også må de igangværende boligforligsforhandlinger afbrydes som værende et eksempel på organiseret tidsspilde.

»Moren har gjort sin pligt« sagde statsministeren forleden dag, »men moren vil ikke gå«. Må jeg erindre statsministeren om, at det er såmænd ikke fornødent at gøre vold på det gamle ordsprog. I vor sexistentialistiske tid findes der en moderne version, og jeg tror, nu da det er tilladt både at synge herfra og at messe fra talerstolen i hvert fald for præsidiets medlemmer, at man vil tillade, at jeg bruger et citat på en syddansk dialekt. Det hedder nemlig i moderne tid:

»Der Mohr hat seine Pflicht getan,
der Mohr kann kaum noch gehen«.

Regeringen kan hverken krybe eller gå. Behandlingen af denne sag har vist, at regeringen overhovedet ikke har været i stand til at bevæge sig. Den har været lammet. Den har været forstenet.

Jeg har bemærket statsministerens ord, at dette er en særlig sag, hvor der gælder særlige hensyn, men jeg synes, jeg har hørt den argumentation før. Hvis det er SV-

regeringens fremtidige holdning i forhold til oppositionen, i forhold til midterpartierne, så har jeg en fornemmelse af, at landet ville være bedre tjent med en socialdemokratisk mindretalsregering.

Formanden:

Når jeg er lidt nidkær med hensyn til citater, så er det, fordi jeg skal være det efter forretningsordenen, men jeg skal ikke bringe hr. Brusvang i vanskeligheder ved at spørge, hvor vikingerne optræder i indianerlitteraturen.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg skal love formanden, at jeg skal ikke prøve hans kundskaber i den litteratur. De er sikkert omfattende.

Jeg har to bemærkninger. En til udenrigsministeren og til partiet venstre. Det drejer sig om de udtalelser, der især er kommet fra venstres politiske ordfører, hvor tonen er, at venstre har stået alene, og hvor indholdet er, at partiet venstre skubber ansvaret for denne løsning fra sig over for andre partier, som ikke har haft lod og del i udarbejdelsen af disse løsninger. Det er rent ud sagt en ynkelig fremgangsmåde.

Jeg synes ikke, venstre på den måde kan skubbe ansvaret fra sig. Det er venstre som regeringsparti, der er med til at lægge dette frem, og det er ikke andre partiers skyld, at indgrebet har fået den udformning, det har fået. Hvis der så ud af denne erkendelse fra venstres side i det mindste kom et ønske om i praksis at inddrage andre partier i udformningen af løsningerne i fremtiden, ja, så kunne der måske komme noget godt ud af denne erkendelse fra venstre, men ellers må vi frabede os, at partiet venstre på den måde skubber et ansvar fra sig, som det selv har.

Statsministeren resumerede en række årsager til, at forskellige partier ikke kunne medvirke til dette indgreb. Jeg vil opholde mig ved det, som kom sidst i statsministerens opregning, nemlig at der var nogle partier, der ville løse alverdens problemer ved samme lejlighed. Det skulle man ikke tage helt alvorligt, sagde statsministeren. Ja men hvad er det for andre problemer, vi har ønsket skulle tages med ind i denne diskussion om et indgreb? Det er medejendomsretsproblemet, og det er skattereformen. Det er også opbrems-